



CINDY'S WALS

Een tragikomedie in twee delen

door

FRANK DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CINDY'S WAL**S gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: FRANK DECKERS te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/021
ISBN 9789038518626

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 4 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames)

DEBORAH

PEGGY

KATHLEEN

CINDY

DECOR

Een armzalig appartement met een salonnetje en een bescheiden eethoekje. Ergens staat een CD-speler. Er is een deur naar buiten, één naar de badkamer en één naar de gang en slaapkamers

EERSTE DEEL

Scène 1

(Er wordt op de deur geklopt.)

DEBORAH: *(Vanachter de deur)* Hallo !....Hallo?!?...Peggy? *(komt binnen met reiszak, natte paraplu...)* Peggy!....PEG!.... Niemand? Oh whatever....wat een rotweer! Voor dien ene keer op het jaar dat we samenkomen en dan regent het nog oude wijven...*(Kijkt rond, hangt jas weg.)*..... Oh neen, dat kunt ge nu niet menen!....Wat een stom kot. Typisch Peggy, dat mens heeft toch compleet gene smaak. *(al mompelend en zeurend gaat ze naar de slaapkamer met haar bagage en laat die daar achter, komt snel terug)* Niet-te-ge-lo-ven! IJZEREN stapelbedden! Da is hier precies een claustrofobisch soldatenkamp! En waar zit da jong nu toch? Ik haat het van alleen te zijn...*(Haar gsm gaat)* Haai! Dag mams!... Jaja, ik ben er al. Merciekes om mij af te zetten op de hoek hé.. ja, het staat zo belachelijk als ge met uw moeder ergens aankomt, alsof ge niks alleen kunt, haha,...ja, zeg, ik weet het al mams, maar ik kan er ook niks aan doen dat ik pleinvrees heb....nee, hier is nog niemand, hopelijk duurt het niet te lang vooraleer ze er zijn, brrr, ik krijg hier overal jeuk.....Ah? Ge gaat nog wat op verkenning ?...Zie maar dat ge uwen trein niet mist...Ja, 't was plezant, zo samen in de trein...vergeet mij niet terug op te halen na het weekend hé!....Ja, terug op die hoek, ja...en op tijd sms-en, juist. Dag mamsie... kuskus. *(Duwt gsm af - kijkt terug rond, zucht)* 't Mocht weer niks kosten, dan willen ze elk jaar samen op reünie-weekend maar dan wel heel 'low budget en betaalbaar voor iedereen. Wel, ik noem dat "nen dikke portemonnee, maar zo gierig als de pest" *(Doet de deur van de badkamer open, komt direct terug.)* Oké. Dat wordt dus ook niks om van te genieten, een badkamer gemaakt voor ne smurf...ik begin het hier zo stillekesaan te haten. Peggy weet toch goed genoeg dat 'k claustrofobie heb.

(Peggy komt binnen, ook met reiszak, KW...)

PEGGY: *(Enthousiast)* Hallo! *(opgewonden lach)*... Haha... ik ben wat nat... haha.. van de regen bedoel 'k... *(Hangt jas weg)*

DEBORAH: *(Naar het raam, sarcastisch)* O, regent het? Dat had 'k nog niet gezien.

PEGGY: Ik ben helemaal opgefrist.

DEBORAH: Bevroren zeker.

(Ze geven elkaar vluchtig een kus)

PEGGY: Zijt gij hier al lang? Al goed da'k aan de conciërge gevraagd heb om de deur open te laten, zodat ge toch al naar binnen kon gaan. Ik dacht zo bij m'n eigen, als er iemand voor mij aankomt dan is da toch maar zo handig, en moet er niemand niet voor nikske staan wachten, want ik weet dat gij daar ne grondigen hekel aan hebt, en ja, ik heb nog zo mijn best gedaan om hier nog voor jullie te geraken, want ik wou het hier nog wat aankleden om het wat gezelliger te maken...ja.. ja...

DEBORAH: *(Terzijde)* Oei.. verf, behang, raamdecoraties, nen binnenhuisarchitect. Nee, meer hebt ge niet nodig!

(Peggy zet onverstoort enkele accessoires op tafel, bv. tafelkleedje, bloemetje, bakje met cd's enz..)

PEGGY: Ja, ge weet,..haha... deze studio wordt verhuurd door ne nonkel van mij en hij zegt altijd: 'Wat er niet is, kunnen ze ook niet pikken... hahaha... *(Doet verder met versiering aan te brengen, doet bagage naar de slaapkamer)*

DEBORAH: *(Droog)*... Ja, haha. Ik denk niet dat uwe nonkel iets zou hebben wa k'ik de moeite zou vinden om te pikken. Is dat soms nen militair geweest?

PEGGY: *(Verstrooid, draait zich naar Deborah)* Watte?... Oh ja, ne kolonel op rust... tweeëntachtig jaar, maar nog in topconditie... hoe wist gij dat? *(Haalt fles Cava tevoorschijn, glazen...)*

DEBORAH: Oh, zomaar...de sfeer hier en zo.

PEGGY: *(Enthousiast)* Hebt ge het badkamerke gezien? Schattig hè! En da badje!

DEBORAH: Badje?! Volgens mij is daar alleen maar een minidouchke...

PEGGY: Maar nee, ge hebt niet goed gekeken, ga maar eens terug zien.

DEBORAH: Nu?!... *(Zenuwachtig.)* ...is da echt nodig? ...Allee, rap dan. *(gaat terug naar de badkamer en komt snel terug, rillend)* Dat douchke is twee meter diep! Levensgevaarlijk.

PEGGY: Eén meter en veertig centimeter. Grappig hé?!

DEBORAH: D'er kunnen in ieder geval heel veel smurven in verzuipen!

PEGGY: Hmm??... Hoe bedoelt ge?

DEBORAH: Niks, laat maar. Een 'staanbad', ge moet er maar opkomen.. allee, zo kan nen beroepsmilitair in de correcte staande houding zijn eigen ontspannen. Waar blijven Cindy en Kathleen eigenlijk? Ik zou graag iets gaan eten en... *(Ziet de fles)* ...aha...goed idee. *(Pakt de fles)*...Dat heb 'k nu toch wel verdiend...'k zal dat fleske eens kraken zie...

PEGGY: Kunnen we niet efkes wachten.. tot ze d'er zijn?

DEBORAH: Oh komaan, *(doet de fles open)* Kathleen drinkt nooit in de dag en Cindy mag alleen maar Orangina.

DEBORAH: *(Schenkt de glazen in)* Ik heb NU dorst! Komaan, drink maar mee.

(Ze drinken.)

PEGGY: *(Ongemakkelijk)* Zeg.. gij hebt precies een schoon kleurke?

DEBORAH: Ja, ik ben juist terug van Barcelona... 't is daar nogal wat beter dan hier. *(Kijkt door de raam)* Regen, regen, en nog 's re....

PEGGY: O! Barna! .. Ik ben daar ooit nog geweest met...

DEBORAH: Nee nee, Barcelona..

PEGGY: De Sagrada Familia...

DEBORAH: Hoe zegt ge ?

PEGGY: Gaudí!

DEBORAH: Wie?!... Nee, die heb 'k daar niet gezien.

PEGGY: De Basiliek van Gaudí! En het Parc de la Ciutadella...

DEBORAH: Park? Ja, ik zal zo een beetje in een park gaan wandelen. Dat heb ik

vroeger met ons ma en onze pa en ons bomma en onzen bompa al genoeg moeten doen, elke zondag! Het nachtegalenpark, het Rivierenhof.. bleuch.. zo wat naar ouwbollige bloemen zitten gapen zeker, dat staat daar vol met van die gele mottige stinkerkes.

PEGGY: Watte?

DEBORAH: Kent ge dat niet? De meest lelijke, ouderwetse bloem die er bestaat. Maar ja, da past eigenlijk goed bij die bomma's met hun purper haar en hun lelijke poedels die daar 'en masse' rondlopen.

PEGGY: Echt?..

DEBORAH: Het is te zeggen, vroeger toch. Tegenwoordig hebben die een 'coupe overhoop en ne Chihuahua!

PEGGY: Dat ken ik wel. Dat is een hondje!

DEBORAH: In mijn ogen is dat meer ne wandelende sleutelhanger, maar allé.

PEGGY: En museums? Dat van Gaudí... of Picasso!

DEBORAH: Zwijg! Als het zondags slecht weer was dan waren de musea aan de beurt, het Vleeshuis, het Steen... amai, de verdufte geur van versleten mummies hangt nog altijd in mijne neus. Nee, dan lig 'k ik nog veel liever met mijne choe aan het zwembad van 't hotel met ne sangria. En 's avonds naar die geweldige boetiexkes en..

PEGGY: Uwe choe? Oh, zijt ge nog altijd bij de Rudy? Amai! Knap. Want gij kunt het toch nooit lang uithouden bij dezelfde hè?

DEBORAH: Drie maanden, maximum! (*Lachend*) Dat is nog altijd zo. Ja zeg, kan ik er wat aan doen dat hun geld altijd zo rap op is? Maar nee, de Rudy is verleden tijd, die stond zo zot van zijn katten, dat hij mij op de duur niet meer zag staan, en ik dacht, als 'k zijn aandacht nu eens probeer terug te krijgen door iets met die katten te doen.... Toevallig had ik op het nieuws zo'n soort van kunstenaar bezig gezien en die smeedt zijn katten naar omhoog...

PEGGY: Jan Fabre.

DEBORAH: Whatever. Dus als dat mag in de naam van de kunst, dan mag ik dat toch doen in de naam van de liefde, niet?... Maar bij mij marcheerde dat niet zenne.

PEGGY: Waarom niet?

DEBORAH: Wel, op de Rudy zijn appartement zijn de plafonds nogal aan de lage kant, akelig.. brrr.. ik kan daar absoluut niet tegen, dat is zo beklemmend.. nog gezwegen van dat piepklein keukentje dat hij heeft. Weet ge, de plafonds zijn daar zo laag dat wanneer hij ne pannenkoek in de lucht wil laten omdraaien, hij de venster moet opendoen om zo zijn pan naar buiten te steken om..

PEGGY: Jaja, ik snap het: de plafonds zijn daar verschrikkelijk laag, maar waar wilt ge nu eigenlijk zeggen?

DEBORAH: Ah ja,... dus ik dacht, ik smijt die beesten door 't raam naar beneden, dan komt dat toch op hetzelfde neer, maar ik had het wat overschat...

PEGGY: Ja?..

DEBORAH: Tja, normaal komen die altijd op hun poten terecht... maar blijkbaar niet van 't vierde verdiep!

PEGGY: Maar Deborah..die kattekes... ocharme...

DEBORAH: Ja zeg.. 't valt nog mee zenne. Die één haar drie poten zijn afgezet, maar ze maakt het nog redelijk goed, dat is precies nen huppelende pingpongbal met haar op.

PEGGY: En die ander?

DEBORAH: Die heeft haar poten nog..

PEGGY: Gelukkig.

DEBORAH: Niet echt. Haar kop is eraf.

PEGGY: Oei...

DEBORAH: Tja.. ik had dan om te lachen gezegd dat 'm van die twee overschotten van katten toch nog één goeie kon maken.... als troostend gebaar weet ge wel..

PEGGY: (*Geschokt*) Maar...dat is verschrikkelijk!

(*Deborah glundert.*)

Oh!... Ge speelt met mijn voeten!

DEBORAH: Een beetje wel.... maar zijn katten zijn wel helemaal dood. Ze waren niet meer te repareren. Daarna heb 'k nog effe iets gehad met ne zekere Rob, ne wielertoerist. Maar dat was helemaal niks. Die zat liever op zijn velo dan op mij. Ge kunt u wel voorstellen dat deze madam daar niet mee gediend was.

PEGGY: Ja, maar ne sportman moet toch kunnen trainen..?

DEBORAH: Ik zeg u: die vent kwam bijna nooit van zijn velo! Zo'n dikke, gespierde benen had die! (*wijst een dikte van ongeveer 30 cm.*) Van 't fietsen! Die moest daar speciaal broeken voor laten maken.

PEGGY: Het verbaast mij toch dat ge u zo laat doen, met uw seksuele appetijt...

DEBORAH: Maar ik heb moeite genoeg gedaan, maar als 'k hem dan eindelijk de slaapkamer in kreeg, ging die fiets mee! Hij moest die altijd kunnen zien!

PEGGY: Gezellig!

DEBORAH: En dan die praat als 'm eindelijk zover was: "hebt ge mijn ventiel al eens gezien?"

PEGGY: Oh!

DEBORAH: Of: "Zijt ge klaar voor een bergrit?"

PEGGY: Maar, allee.. en hebt ge het zelf afgemaakt?

DEBORAH: Ja, toen hij zei dat hij zich van het peloton wou losmaken door een binnenweg te pakken, ... en of ik klaar was voor de sprint! Maar nu heb ik een hele goeie, hij is de baas van... (*aarzelt*)een supermarkt.. (*dromend*) ah.. den Hendrik.. hij zou alles voor mij doen, niks is teveel voor hem.

PEGGY: Allee, ge hebt chance dat ge zo nen brave zijt tegengekomen.

DEBORAH: (*Lacht luid*) Da's een goeie! Hij kan nog harder liegen dan Bill Clinton... Het zit zo: een vriendin van mij heeft zo een datingbureau en ik had haar gezegd: 'als ge toevallig eens een goeie occasie hebt, waar ge genen blijf met weet.. denk dan eens aan mij hé'

PEGGY: En zo hebt ge die Hendrik leren kennen...?

DEBORAH: En of da 'k hem ken!Hem heb leren kennen bedoel 'k. Ik WIST wel dat hij getrouwd was.. (*plots*) Ik bedoel... Ik had al rap door dat hij getrouwd was!

PEGGY: (*aarzelt*) ... Maar... ge kunt dat er toch niet altijd aan zien?

DEBORAH: Oh, nee?!... Ge moet mij de getrouwde venten niet leren kennen, die ruik ik van op ne kilometer afstand! ...Vooral dan als ze alleen 's nachts willen afspreken, in een hotel, met minstens drie gsm's in hun zakken, die ze trouwens nooit oppakken als ge erbij zijt. En hem opbellen, oh nee, dat gaat niet, hij mag niet gestoord worden. Ook zijn adres mag niet geweten worden, oh nee, daar zijn ze nog niet klaar voor. Maar voor iets anders wel. Hunne soldaat staat altijd paraat! (*Lacht hard*)

(*Peggy reageert eerder lauw.*)

Enfin, nu snap ik wel waarom hij op dien bureau van de lijst was geschrappt...

PEGGY: Ja, echt schandalig. En zijt ge toen gaan reclameren?

DEBORAH: Ja, en nen andere uitkiezen of wat? En daarbij ne gekregen ezel ziet ge niet in zijnen smoel!

PEGGY: Paard.

DEBORAH: Wat?

PEGGY: Paard. Het is: 'Een gekregen PAARD kijkt ge niet in ...'

DEBORAH: Whatever! Nee nee, ik wou 'm niet meer afgeven .. hij heeft zo zijn kwaliteiten...Weet ge, hij heeft plaats en op en in mijn lijf ontdekt, waarvan ik zelf nog niet wist dat ik ze had.

PEGGY: Met uw reputatie is dat wel heel straf!.. haha.. Allee, nen echte ontdekkingsreiziger dus...

DEBORAH: (*Bits*) Probeert ge grappig te doen of wat?

PEGGY: Nee nee,.. (*gekrenkt*) .. het was zo maar.. gij alleen kunt dat hè.. grappig zijn... (*kordaat*) .. Getrouwd.. ge bedriegt toch alleen maar mekaar. Ge moet daar eens goed mee babbelen en hem laten verstaan dat..

DEBORAH: Ne vent dient niet om mee te babbelen. Als ik met iemand wil babbelen, dan koop ik mij wel ne papegaai. En daarbij 't zijn ALLEMAAL rotzakken, daarbuiten wemelt het van de bedriegers, stoefers, sociopaten, leugenaars, fantasten en charlatans. Dus, ge kunt van die bedriegers beter profiteren. Zoals een reisje naar Barcelona.. Om te beginnen vind ik dat niet slecht en ik heb zo nog wel een paar ideetjes.

PEGGY: Ik kan daar eerlijk gezegd niet mee om, getrouwde venten die hun vrouw bedriegen en profiteren van de eenzaamheid van sommige vrouwen..

DEBORAH: (*Gepikeerd*) Als hij zijn vrouw bedriegt zal hij daar wel een goeie reden voor hebben. En dan is dat niet mijn probleem! En ik ben NOOIT eenzaam!

PEGGY: Ik zei: 'Van sommige vrouwen' Ik bedoelde u niet hé.. en gij ..tja (*neerbuigend*) ..ge doet maar op hè ..als ge u maar wat bezighoudt zeker?

DEBORAH: Ik weet heel goed waar ik mee bezig ben, ik haal mijn voordeel waar het te halen is, daar heb 'k geen enkel probleem mee. Trouwens, hoe zit het met u? De ware Jacob komt precies maar niet opdagen hé?

PEGGY: (*Verbaasd*) En waarom denkt ge dat?

DEBORAH: Ik zie dat. Zo wat bleekskes rond uwe neus, een doffen blik, niet geschminkt, om over uw kledij maar te zwijgen.

PEGGY: Nee! Ge vergist u! ... Ik heb wel degelijk iemand, ik bedoel, ik zie iemand....

het.... het is ingewikkeld..

DEBORAH: 'INGEWIKKELD'... Jaja.. dat ken ik... dat is een samenvatting voor ' In het wildeweg rondpoepen.'

PEGGY: (*Verontwaardigd*) Watte?...Hoe durft ge?.. Mij zo beledigen .. mij zo kleineren..

DEBORAH: Pff, ..ge moet daar zo geen spel van maken.

PEGGY: Toch wel! .. Ik.. Ik laat mij zomaar niet vernederen.

DEBORAH: Whatever...

PEGGY: Nee, niks whatever! Ik durf te zeggen dat 'k respect heb voor mijn lichaam, en dat is heel wat anders dan.. dan...

DEBORAH: Dan wat?.. Hè?... (*Uitdagend*) Ge weet het niet hè?

PEGGY: (*Beslist*) Dan zo een levende matras gelijk als jij.

DEBORAH: (*Venijnig*) Ik maak mij nuttig, voor mijn eigen én voor de maatschappij!

PEGGY: Oh jij.. (*Bedenkt zich*) ..Huh?.. Voor de maatschappij?

(*Ze merken niet dat Kathleen binnenkomt.*)

DEBORAH: Alles wat de venten aan mij spenderen, houdt een groot deel van onze economie draaiende.

PEGGY: Oh mens, gij gaat over lijken!

DEBORAH: (*Grappend*) Ja! Over dooie katten!

KATHLEEN: Dag dames. Gezellig onderonsje ? (*Doet jas uit ...*)

PEGGY: Ah?...Kathleen.. ..Tja.. (*Haalt schouders op*)

DEBORAH: (*Droog*) Heel gezellig. Maar met slechte verliezers.

(*Peggy wil reageren, maar Kathleen komt tussenbeiden.*)

KATHLEEN: Is Cindy er nog niet?

DEBORAH: (*Met glas in de hand*) Ge ziet wat ge ziet hé! Dik te laat. Onnozel word ik daarvan. Van pure miserie zitten we al aan de Cava.

KATHLEEN: (*Koel, beheerst*) Luister, dit is nu het vijfde jaar dat we deze klasreünie houden, het eerste jaar waren we met twaalf, nu nog met vier. Dat is dus ongeveer één en een half persoon die elk jaar afhaakt. Als we zo voortdoen dan...

PEGGY: (*tegen Deborah*) Ze bedoelt, als GIJ zo voortdoet dan...

DEBORAH: WATTE??...wat voor nen belachelijke uitleg is dat?.. Anderhalf persoon per jaar.. efkes denken.. da's volgend jaar nog met tweeënhalve.... Wie is dan die halve?.. (*Lacht*)... En is dat de boven- of de onderkant? (*Lacht uitbundig*)

KATHLEEN: (*Droog*) Zeer amusant.

PEGGY: Ja, super.

KATHLEEN: Vermakelijk.

PEGGY: Lollig.

KATHLEEN: (*Sarcastisch*) Daarom zij we hier toch.. voor ons plezier.

DEBORAH: Goed dat ge het zegt. Anders zou ik het niet weten.

PEGGY: Het feit dat we nog maar met vier zijn.. we weten heel goed door wie dat dat komt.

KATHLEEN: Kom, dames, laat ons niet kibbelen en denk ook eens aan Cindy, dit weekend is alles wat ze heeft, ze werkt in haar winkeltje van 's morgens tot 's avonds, dus.. alsjeblief.. *(Kijkt naar Deborah)* geen onaangename opmerkingen omdat ze wat te laat is...

PEGGY: Ja, dat is waar, ze heeft het de laatste jaren niet gemakkelijk gehad, met die crisis in haar huwelijk en zo... ik hoop dat alles goed is, ik heb al een heel jaar niks meer gehoord van haar.

KATHLEEN: Wanneer gaat ze eens beseffen dat ze haar leven vergooit aan ne vent die met andere vrouwen....

DEBORAH: SSSTTTT!!!..Zwijg eens! *(Doet alsof ze iets hoort)*

PEGGY: Watte?

DEBORAH: Oh niks. Ik dacht dat ik VIOLEN hoorde.

(Peggy en Kathleen reageren niet.)

KATHLEEN: Waar slapen we?

PEGGY: Daar is de slaapkamer, ge moogt een bedje uitkiezen.

(Kathleen af naar slaapkamer, met bagage.)

DEBORAH: HA!....Ge bedoelt zeker: "Daar is de ingemaakte kast en kiest maar een schap!"

(Peggy reageert niet.)

(Tegen Peggy) Verstaat ge 't niet? "Kiest maar een schap"... om op te slapen.. in die kast...zeg...dat is om mee te lachen, oké?!

PEGGY: Komaan 't is al goed, ik heb het begrepen. Volgend jaar moogt gij terug een verblijf kiezen.

DEBORAH: Dat zal dan nogal iets anders zijn dan dees kruipkot.

PEGGY: ALS er nog een volgend jaar komt.

(Cindy komt binnen.)

CINDY: *(Zenuwachtig maar opgewekt)* Hallo..

DEBORAH: Oh? Het is toch nog voor vandaag!

CINDY: *(Negeert Deborah)* Peggy!

(Ze kussen elkaar.)

Ik ben er eindelijk geraakt ... Het was me nogal nen dag zeg, zo druk in de winkel.

DEBORAH: Wij zijn natuurlijk niet belangrijk genoeg...

(Deborah wil de fles Cava van het tafeltje pakken, maar Cindy is haar voor.)

CINDY: Ah, daar ben ik wel aan toe. *(Ze schenkt in)*

(Deborah kijkt haar verrast aan.)

Maar wat hebt ge daarjuist gezegd?.. Oh!.. Sorry!.. Gij ook nog wat? *(Schenkt het glas van Deborah in)* Niet te veel, want gij hebt precies al genoeg op hé, deugniet. *(Draait zich om naar Peggy en drinkt)* Mmm, niet slecht, helemaal niet slecht.

PEGGY: Sinds wanneer drinkt gij alcohol?

CINDY: (*Lacht*) .. Ah de laatste tijd durf ik al eens wat zottekes doen.

DEBORAH: Ja, ze gaat af en toe naar den bingo-avond van de tachtig-plussers.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.



bestellen@toneelfonds.be



03 3664400

**TONEEL
FONDS**  **ANSSENS**
Voor de juiste keuze